

Het verhaal van de herders

Rob Maayen

Script: Het verhaal van de herders

Overzicht rollen

Lucas (verteller)

Daniël (oude herder)

Samuel (oude herder)

Keizerlijke herauten (2)

Reiziger 1 (vluchteling)

Reiziger 2 (landarbeider)

Reiziger 3 (dakloze)

Verteller/lezer 1

Verteller/lezer 2

Engel

Figuranten (Maria, Jozef, herbergier)

Engelengroep (facultatief optreden /aantal naar eigen inzicht en mogelijkheden)

De rollen kunnen zowel door jongens als door meisjes worden vertolkt. Hiervoor zijn enkele kleine aanpassingen in de tekst nodig.

In het script zijn 2 herauten en 2 vertellers opgenomen. Mocht de bezetting van de rollen problemen opleveren kan er ook gekozen worden voor één heraut en één verteller.

Decor / rekwisieten

Het kerstspel is met zeer eenvoudige middelen op het gebied van decor en rekwisieten op allerlei locaties (kerk, school, buiten) te realiseren.

In het midden van het podium is een klein kampvuur nodig. Hiervoor kan een lage vuurkorf met houtblokken of takken worden gebruikt. De vlammen kunnen gesuggereerd worden door een snoer met flakkerende lampjes.

Naast het vuur liggen enkele korte takken klaar als brandstof.

Rondom het vuur liggen 5 opgevouwen dekens.

De achtergrond zo neutraal mogelijk houden, bijvoorbeeld door middel van zwarte of blauwe gordijnen. Hierop kunnen eventueel sterren worden aangebracht.

In het stuk zijn regieaanwijzingen *cursief* weergegeven.

Op verschillende momenten in het spel zijn suggesties gegeven voor traditionele kerstliederen.

Deze kunnen naar eigen inzicht worden ingepast.

Kerstspel

Bij aanvang van het toneelstuk neemt de verteller Lucas plaats aan de zijkant van het podium. Een lessenaar is aan te bevelen. De verteller kan in de stijl van het verhaal gekleed zijn (een lang kleed, mooie mantel en eventueel een hoed/hoofddoek). Hij leest het verhaal voor uit een indrukwekkend boek of een boekrol.

Lucas

Mijn naam is Lucas. Ik ben schrijver én verteller van beroep. Ik wil jullie graag een bijzonder verhaal vertellen.

We gaan daarvoor zo'n 2000 jaar terug in de tijd. Mijn verhaal speelt zich af in Palestina. Het land is bezet door de Romeinen. Het Joodse volk zucht onder hun strenge bestuur.

De Joden kijken al jaren uit naar iemand die hen kan verlossen van de gehate bezetter. Ze verlangen naar vrijheid en vrede.

Ondertussen zwerven herders met hun kudden over de velden. Hun leven is hard. Overdag lopen ze onder de brandende zon. 's Nachts slapen ze in de kou of waken bij hun kudden. En overal loert het gevaar...

Daniël en Samuel, twee oude herders, zoeken na een dag hard werken hun kampvuur op.

Twee herders komen op. Ze zijn dragen ruwe kleding (wollen kleed met een touw om het middel, een jas van schapenvacht, sandalen, hoofddoek). Ze hebben beiden een herdersstaf. Daniel heeft een reiszak bij zich (inhoud: een kruikje/waterzak, een plat brood, een stuk kaas in een doek). Ze lopen moeizaam naar het kampvuur en warmen hun handen.

Daniël (vermoeid)

Samuel, stook jij het vuur even op? Dan zal ik ons eten pakken.

Samuel (zuchtend)

Is goed Daniël...Na een lange dag werken, heb ik wel trek.

Samuel port wat met zijn stok in het vuur en gooit er dan enkele takken op. Daniël haalt zijn reiszak tevoorschijn en gaat daarmee op de voorgrond zitten. Hij haalt er eerst een kruikje/waterzak uit. Daarna het platte brood en de homp kaas. Hij ruikt er tevreden aan. Zijn vriend komt naast hem zitten.

Lucas

Samuel gooit wat extra takken op het vuur. Het vuur laait lekker op. Daniël haalt ondertussen het eten uit een tas tevoorschijn en deelt het met zijn vriend. Tevreden eten ze hun eenvoudige maal van brood en kaas. Ze staren ondertussen naar de sterrenhemel boven hen.

Samuel (vol bewondering)

Kijk eens hoe helder de hemel is...

Daniël (hoofdschuddend)

Prachtig...Maar hoe mooier de sterren, hoe kouder de nacht ...

(kreunend)

Ik voel het nu al in mijn oude botten...

Samuel (zuchtend)

Gelukkig hoeven wij niet meer op pad. De jonge herders waken nu over de kuddes. Wij kunnen...

(angstig)

Wat is dát?!....

Samuel zwijgt geschrokken en stoot zijn vriend aan. Ze krabbelen haastig overeind en kijken ongerust rond. Ze gaan ruggelings tegen elkaar staan, hun stokken als bescherming geheven en draaien langzaam rondjes.

Lucas

Plotseling zwijgen ze en luisteren aandachtig. Ze hebben iets gehoord in de struiken...Wat was het?... Een hongerige wolf?... Een leeuw op jacht?... Of misschien rovers?

De twee oude mannen komen moeizaam overeind. Terwijl ze steun zoeken bij elkaar, houden ze hun stokken klaar om zich te verdedigen.

Samuel (bibberend)

Is daar iemand ?

Daniël (quasi flink)

Kom tevoorschijn, anders krijg je het met ons aan de stok !

Lucas

Het blijft even stil...Vol spanning wachten de oude mannen af wat er gaat gebeuren. Dan klinkt er wat gekraak in de struiken. Drie mannen stappen vanuit het duister in de kring van licht. Wat zien ze er moe en stoffig uit ! Ze zijn blijkbaar al een lange tijd onderweg. Ze heffen hun rechterhand op als teken van vrede.

De drie reizigers komen vanaf de zijkant op. Ze zijn traditioneel gekleed (lang kleeed, sandalen, hoofddoek). Ze hebben alledrie een stok en een reistas bij zich (inhoud: olijven, dadels, een kruikje).

Reiziger 1

Shaloom ! Gegroet herders !

Reiziger 2

Wees niet bang! Hier is goed volk !

Reiziger 3 (smekend)

Mogen wij ons warmen bij jullie kampvuur ?

Lucas

De oude herders bekijken de nieuwkomers aandachtig en knikken dan instemmend. Van deze reizigers hebben ze niets te vrezen. Ze laten hun stokken zakken en maken een gastvrij gebaar in de richting van het kampvuur. De nieuwkomers nemen deze uitnodiging dankbaar aan.

Daniël (vriendelijk)

Hoe later de avond, hoe mooier het volk...Iedereen met goede bedoelingen is een welkome gast.

Samuel (wijs)

En hier in de woestijn hebben we elkaar nodig om te kunnen overleven.

Daniël (gastvrij)

Ga bij ons vuur zitten. Gooi er gerust nog wat hout op. Jullie zien er verkleumd uit.

Samuel (vriendelijk)

We waren net aan het eten. Er is nog wat kaas en brood. We willen het best met jullie delen.

De reizigers installeren zich bij het kampvuur en doen zich tegoed aan de warmte. Er worden weer wat takken op gegoooid. Als de herders ook weer gaan zitten, worden de reiszakken geopend en eten/drinken uitgewisseld.

Lucas

De reizigers nemen dankbaar plaats. Het vuur wordt flink opgestookt. Ze openen hun reiszakken. Iedereen deelt broederlijk het eten en drinken. De één heeft wat wijn, de ander olijven, de laatste een handvol dadels. Even later eten en drinken ze gemoedelijk samen.

Reiziger 3 (dankbaar)

Het is lang geleden dat wij ergens zó welkom waren...

Reiziger 2 (verbaasd)

In deze moeilijke tijden zien de meeste mensen vreemdelingen zoals wij liever gaan dan komen...

Daniël (hoofdschuddend)

Bij de warmte van ons kampvuur is iedereen gelijk.

Samuel (nuchter)

En in de nacht hebben we allemaal dezelfde kleur...

Daniël (voorzichtig)

Willen jullie ons misschien vertellen waarom je nog zo laat op pad bent ?

Reiziger 1 (zuchtend)

Dat is een triest verhaal...

Samuel (uitnodigend)

Wij kunnen goed luisteren...

Vervolg

De reizigers vertellen nu één voor één wat hen is overkomen. Het betreft een vluchteling voor oorlogsgeweld, een werkeloze landarbeider en een dakloze. Hun verhaal staat symbool voor alle mensen die onder dergelijke omstandigheden moeten leven in onze wereld. De reizigers voelen zich afgeschreven en zijn verbitterd.

Om hen moed in te spreken vertellen Daniël en Samuel een bijzonder verhaal. De oude herders zijn in hun jeugd getuige geweest van de geboorte van Jezus. Terwijl ze hun verhaal vertellen worden deze belevenissen door een eenvoudig toneelstuk voor het publiek zichtbaar gemaakt.